

BUSKERUD
FYLKESKOMMUNE

buskerud.fylkesbibl.no

NYE ——— UNGDOMS- BØKER

.....
fra Ungdomsbokgildet 2018
.....

BUSKERUD
FYLKESBIBLIOTEK

INNHOOLD

Tendenser	3		
Ahlund, Anna	4	Green, John.	14
<i>Det ingen ser</i>		<i>Skilpadder hele veien ned</i>	
Presentert av Birger Brynildsen		Presentert av Astrid Bonilla	
Alberts, Melissa	5	Guåker, Helene	15
<i>Hazel Wood</i>		<i>Vov-vov-effekten</i>	
Presentert av Birger Brynildsen		Presentert av Beate Ranheim	
Arnold, Elana K.	6	Hølleland, Øistein	16
<i>Det jenter er lagd av</i>		<i>Venus-passasjen</i>	
Presentert av Beate Ranheim		Presentert av Astrid Bonilla	
Day, Anna	7	Høyer, Fredrik	17
<i>Fandom</i>		<i>De voksne</i>	
Presentert av Maria G. Meldalen		Presentert av Astrid Bonilla	
Delaney, Joseph	8	Jamtli, John S.	18
<i>Et nytt mørke</i>		<i>Sabotør</i>	
Presentert av Maria G. Meldalen		Presentert av Astrid Bonilla	
Fiore, Mariangela Di	9	Lindahl, Lena	19
<i>Il Biondo</i>		<i>Jenta i veggen: i skjul for nazistene</i>	
Presentert av Stig Elvis Furset		Presentert av Maria G. Meldalen	
Djupvik, Røsland og Mæhle	10	Lochart E.	20
<i>Grøss og gru-serien</i>		<i>Sanne løgner</i>	
Presentert av Stig Elvis Furset		Presentert av Stig Elvis Furset	
Egerkrans, Johan	11	Lystad, Mina	21
<i>Overnaturlige og underjordiske vesener fra folketroen</i>		<i>Nørd</i>	
Presentert av Beate Ranheim		Presentert av Birger Brynildsen	
Gailman, Neil & Pratchett, Terry	12	Maas, Sarah J.	22
<i>Gode varslere</i>		<i>Glasstronen</i>	
Presentert av Astrid Bonilla		Presentert av Birger Brynildsen	
Giles, Amy	13	Moen, Torbjørn	23
<i>Nå er alt</i>		<i>Recover</i>	
Presentert av Maria G. Meldalen		Presentert av Stig Elvis Furset	
		Myhre, Lisa	24
		<i>Drømmesvart</i>	
		Presentert av Maria G. Meldalen	
		Münch, Annette	25
		<i>Dropout</i>	
		Presentert av Astrid Bonilla	
		Mæhle, Lars	26
		<i>Andromeda</i>	
		Presentert av Birger Brynildsen	
		Nedrejord, Kathrine	27
		<i>Slepp meg</i>	
		Presentert av Beate Ranheim	
		O'Neill, Louise	28
		<i>Hun ba om det</i>	
		Presentert av Beate Ranheim	
		Skåber, Linn	29
		<i>Til ungdommen</i>	
		Presentert av Birger Brynildsen	
		Stiefvater, Maggie	30
		<i>Profetien (Ravnkretsen 1)</i>	
		Presentert av Stig Elvis Furset	
		Svingen, Arne	31
		<i>Midt i svevet</i>	
		Presentert av Stig Elvis Furset	
		Taylor, Laini	32
		<i>Den ukjente drømmeren, del 1</i>	
		Presentert av Maria G. Meldalen	
		Weberg, Liv Marit	33
		<i>Påstander om meg i tilfeldig rekkefølge</i>	
		Presentert av Beate Ranheim	

TENDENSER

FEMINISME MED RAUDFILTER

Statistikk gir kanskje det mest solide grunnlaget om ein skal trekke konklusjonar for 2018. Kor mange bøker med fantastiske eller overnaturlige innslag er det i utvalet vårt? Eg har talt ni. Nesten alle frå den omsette litteraturen. Men kor mange av desse er dystopiar? Ingen! Dystopiane er så godt som utrydda. Vi har sett at den var på vikande front, men at det skulle bli heilt dødt er overraskande. For ein god del av dystopiane tematiserte klimaendringar, og viss det finst eit tema i tida og kulturen elles, så skulle det vere det.

Det betyr likevel ikkje at ungdomslitteraturen i år vender seg vekk frå aktuelle politiske spørsmål eller slag. På så langt nær. Bøkene er svært politiske. Med tanke på at identitetar knytta til kjønn og seksualitet har vore ein tendens siste år, så er det ikkje overraskande at denne slår ut i si fulle breidde, i metoo-problematikk og feminisme. Eg trur at i vårt utval, så er det tett opptil ti bøker som på eitt eller anna vis tematiserer seksuelle overgrep eller synlege og usynlege grenser for jenter sine liv og roller. Eg ser ikkje nokon grunn til å leggje skjul på at brorparten av historiene er fortalt med eit raudt filter på den politiske fargen. Og om ikkje ein anna politisk farge, så har eg no tatt meg i å sakne guteper-spektivet i årets litteratur.

BØKENE ER PRESENTERT AV:

Astrid Bonilla / Midt-Buskerud bibliotek
Birger Brynildsen / Øvre Eiker bibliotek
Stig Elvis Furset / Buskerud fylkesbibliotek
Maria Granly Meldalen / Nedre Eiker bibliotek
Beate Ranheim / Buskerud fylkesbibliotek

For det handlar mest om jenter. Grovt rekna handlar 20 av 30 bøker om «det jenter er lagd av», for å låne frå ein av årets titlar. Og viss ein ser vekk frå metoo, så handlar det mykje om vennskap mellom jenter, og ikkje minst om lojalitet knytta til det å vere innanfor eller utanfor jenteflokken som styrer i skulegarden.

Dette til tross, det er ikkje slik at forfattarar har sete seg ned og tenkt at «no er mediene fulle av metoo, så no skal eg skrive om det». Trenden viser heller, igjen, at ungdomslitteraturen er den litteraturen som er mest påkøbla samtida. Det må den vere, for viss ikkje misser den relevans.

God lesnad!

Stig Elvis Furset

Redaksjon:

Anne Grethe Lauritzen, Anette Vatnebyrn

Ungdomsbøkgildet er støttet av Norsk Kulturråd

NORSK
KULTURFOND
Kulturrådet

Anna Ahlund

Det ingen ser

Oversatt av Kjell Jørgen Holbye
Gyldendal 2018
Presentert av Birger Brynildsen

Det ingen ser er en bok om en vennegjeng på Sibyllan videregående skole. Vi følger dem i ett år fra 2. til 3. klasse.

Vennene går på fag som kunst og musikk og det er sentralt i fortellingen. Boka starter med at Sebastian lager ett nytt-årsforsett med å kysse en ny person hver måned. Vi følger tenåringene gjennom skoleprosjekter, forelskelser, oppturer, nedturer og vennskap.

Jeg mener boka er viktig i år, og grunnen til det er at boka handler om sex, seksualitet og om å være en god venn. Jeg mener at det må være lov å lese om sex uten at det er snuskete blader man må ty til. Jeg er lei av at når noen har sex i en bok, så etterlates det som et sort hull hvor vi må fantasere om hva de egentlig har drevet på med. Det er helt herlig at Sebastian har sex med gutter og jenter uten at kjønn spiller en rolle. Det er herlig med full beskrivelse av akten fra start til slutt med gleder, vansker, pinligheter, usikkerhet og moro. Vi følger ungdommer som utforsker livet og sin seksualitet.

Jeg liker Fride som alltid omtales som hen, ikke han eller hun. Hen kler seg i kjoler, høyhælte sko, sminker seg, er høy og tøff

og liker jenter. Jeg liker også at boka tar for seg temaet depresjon og selvmord og hvor viktig det er at venner er der for hverandre. Det fungerte veldig bra at mye av dialogen var chatting, de delene av boka fløt ekstra godt. Jeg liker veldig godt at vi følger dem i hverdagen, på sykkeltur, filmkveld, timer på skolen. Det føles velkjent og gjør det lett å leve seg inn i handlingen.

Boka er litt tykk og noen kan nok finne den litt tung, men jeg vil anbefale boka for ungdom fra videregående skole og oppover, både gutter og jenter.

Melissa Alberts

Hazel Wood

Oversatt av Mari Moen Holsve
Gyldendal 2018
Presentert av Birger Brynildsen

Du må ikke tro det går bra. Historier kan være grusomme, nådeløse og blottet for en lykkelig slutt.

Alice har alltid vært på flukt med moren sin Ella siden hun var en liten baby da moren flyktet fra Hazel Wood, bestemorens hemmelige landsted. Alice får aldri vite hvorfor, men hun vet at det har noe med bestemoren Althea Proserpine å gjøre, det er noe mystisk og farlig. Althea er kjent for å ha skrevet en kultklassiker som heter *Historier fra Hinterland*. Boka er ikke å få tak i og alt som har med boka og Althea å gjøre får moren Ella til å frike ut. De har bodd i New York en stund og livet har vært ganske normalt. Ella har giftet seg, så kommer dette mystiske, ukjente og farlige hjem til dem. Ella blir bortført og Alice er igjen, redd, forvirret, sint og klar til å ta et oppgjør med bestemoren, Hinterland og Hazel Wood.

Hazel Wood er en original bok. Jeg visste aldri hva som kom rundt neste sving og det motiverte meg til å fortsette med boka. Boka minner meg om bøker av Neil Gaiman, Francesca Lia Block og *Alice i eventyrland*. Den er proppfull av referanser som blir som en godteriskål for de som elsker slike ting. Det er en fantasybok, med

en god slump grøss og moderne eventyr som foregår i vår verden.

Det aller beste med boka er de to fortellingene fra Hinterland. De suger seg fast til deg og etterlater deg gjspende etter mer. Jeg likte også veldig godt reisen til Hazel Wood og oppgjøret der. Da fløt historien godt og holdt på spenningen.

Jeg vil anbefale boka for ungdom på videregående. Jeg mistenker at boka ikke vil få mange lesere, men de som leser den vil nok elske den.

Elana K. Arnold

Det jenter er lagd av

Oversatt av Vibeke Saugestad
Kagge 2018
Presentert av Beate Ranheim

Da Nina er 14 sier moren hennes: “Det finnes ikke ubetinget kjærlighet. Jeg kan slutte å elske deg når som helst”.

Nina har alltid ønsket seg søsken. Hver gang moren sluttet å ta frem favorittglasset for en drink før middag, begynte Nina å drømme om babyen som skulle komme. Når glasset kom på bordet igjen, da var graviditeten over. Dette forsto hun uten at det noen gang ble snakket om. Ninas mor forteller og viser Nina at Ninas, og jenters verdi, ligger i utseende. Det er viktig å være slank og pen. Og at kjærlighet handler om forhandling. Jenter må ha gode kort på hendene. Hun informerer Nina om jenterollen, den rollen som har gjort henne selv bitter og ulykkelig. Jeg blir forbanna på den moren. Jeg blir også forbanna på Ninas far som aldri er tilstede. Alt som har med hjemmet og datteren å gjøre er hans kones ansvar.

Da Nina er 16 har hun fått seg en kjæreste og hun forstår det knytter seg betingelser til forholdet. Selv om det aldri blir sagt. Betingelse nr. 1 Sex. Betingelse nr. 2 Hun ringer ikke ham.

På skolen skal de skrive en semesteroppgave, og inspirert av alt hun så og lærte på en reise til Italia skriver Nina små tekster om unge kvinners skjebner slik

de er fremstilt gjennom kunsten. Skulpturer og malerier som viser lidelse og frykt, alltid laget av menn, og tekstene er en viktig del av romanen.

“Sex og død, Nina. Sex og død er det alt til sjuende og sist handler om”, sa moren hennes.

Boka beskriver også en gynekologisk undersøkelse, en abortkonsultasjon og gjennomføringen av en abort. Nina tar ansvar for eget liv og er fornøyd med det valget hun tar. Det viktigste valget hun har tatt selv.

Det handler om valg, om seksualitet, roller og identitet. *Det jenter er lagd av* er en sterk og modig roman om ei ung jentes vei til å finne mening og sin egen vei. Jeg tror ikke denne boka er for alle, den er for avanserte og øvede lesere. Jeg tror boka vil være en stor og sterk leseopplevelse for noen jenter på tampen av ungdomsskolen og på videregående. Kanskje for noen gutter også.

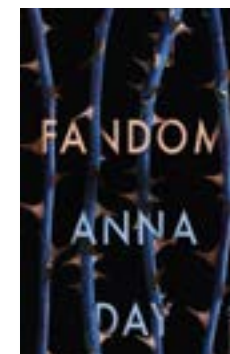
Det er mitt håp at noen vil elske denne boka, at de vil anbefale den videre og at den får et langt liv.

Anna Day

Fandom

Oversatt av Eli-Ann Tandberg
Aschehoug 2018
Presentert av Maria Granly Meldalen

Se for deg at du plutselig har havnet inn i verdenen til yndlingsbøkene dine. Litt avhengig av hvilke bøker som er yndlingsbøkene dine, så kan dette være fantastisk eller ganske skummelt.

Mine yndlingsbøker er Harry Potter-bøkene. Jeg hadde blitt ganske glad hvis jeg kunne fått gått på Hogwarts som en vanlig elev. Det hadde straks blitt mye skumlere hvis det viste seg at det var jeg som kom til å være helten i bøkene. Enda skumlere hadde det blitt hvis jeg visste helt sikkert at helten måtte dø på slutten for å redde alle sammen.

Dette er det som skjer med Violet og vennene hennes i *Fandom* av Anna Day. Plutselig befinner de seg i verdenen til yndlingsboka deres, *Galgedansen*. Det er bare et problem: de greide å ta livet av helten Rose, og nå må Violet ta hennes plass. Violet vet veldig godt hvordan *Galgedansen* slutter: Rose henges i galgen for å redde alle. Er det Violet som nå må dø i galgen? Er egentlig alt dette ekte? Hvordan skal man kunne være helt når man nesten ikke har overmenneskelige evner som alle helter i dystopi-bøker har?

Denne boka har et forfriskende skråblikk på det å være fan og på dystopi-sjangeren. Du får alle tropene servert: et ekstremt klassesdelt samfunn, vakre og skikkelige tøffe helter, forbudt kjærlighet

og mørke hemmeligheter. Men fordi vi leser dette fra perspektivet til en fan som plutselig får denne dystopien som sin virkelighet, så får vi også et kritisk blikk på noen av stereotypene i dystopi-sjangeren, som for eksempel å basere valgene sine på hvem man er forelska i.

Karakterene i *Fandom* er noen man faktisk tror på. De er helt vanlige ungdommer som prøver å leve opp til et helteideal, og selv om de ikke greier å leve opp til det, gjør de kanskje en enda bedre jobb enn heltene sine allikevel.

Fandom passer best for de som allerede kjenner til noen dystopier, enten fra bok eller film. Så hvis du liker dystopier og gjerne skulle hatt karakterer du virkelig kan identifisere deg med: les *Fandom*.

Joseph Delaney

Et nytt mørke

Oversatt av Morten Hansen
Aschehoug 2018
Presentert av Maria Granly Meldalen

Et nytt mørke er første bok i en ny serie fra universet vi kjenner fra *Den siste lærling-serien*.

Denne nye serien kalles *Stjerneklinglekrøniken*, og er en triologi. Triologien er en oppfølger til den *Den siste lærling-serien*, som teller tretten bøker. I *Et nytt mørke* har Tom Ward gått fra å være lærling, til å bli den yngste skråmtvokteren noensinne. Siden han er så ung har han problemer med å sette seg i respekt. Som om ikke alderen hans gjorde ham kontroversiell nok, så har han attpåtil tatt til seg en kvinnelig lærling, noe som aldri har skjedd før. Snart får han satt både seg selv og lærlingen sin på umenneskelige prøver når det viser seg at det er skapninger som ønsker å drepe alle menn, og ta alle kvinner til slaver. Nå står ikke bare Grevskapet han er satt til å beskytte i fare, men hele verden.

Et nytt mørke kan fint leses uten å ha lest *Den siste lærling-serien*, selv om det så klart blir spoilers, som for eksempel hvem som døde i forrige serie. Boka er lett å lese, uten å være lettvint. Dette er fordi den er godt skrevet, og fordi det er en medrivende historie, med ordentlige skumle skapninger og mye som står på spill. For dette er ikke en bok hvor du kan stole på at det lille barnet blir reddet fra

den onde hekse til slutt. Boka har også en avslutning som vil få deg til å gispe og kaste deg over neste bok.

Et nytt mørke passer for alle som vil bli oppslukt av et mørkt univers, jeg koste meg i hvert fall glugg ihjel! Men jeg må si at denne boka burde komme med en advarsel: ikke les på offentlig transport, for det er veldig lett å glemme å gå av, det kan jeg skrive under på!

Mariangela Di Fiore

Il Biondo

Gyldendal 2011
Presentert av Stig Elvis Furset

Napoli er turkisblått hav, sol og song. Det er verdas mest songglade by, med verdas eldste operahus. Napoli er byen med San Paolo, stadionet kor eitt av verdas mest berømte fotball-lag held hoff.

Der er Diego Maradona framleis til stades, sjølv om han er flytta derifrå. Fordi han tok Scudetto, gullet, heim til byen ved foten av vulkanen. Napoli er eit land i seg sjølv. Napoli er så uuthaldeleg vakker, at det kjennest som den kvart sekund kan gå i lufta av kjærleik og reint liv.

Men Napoli har også ei anna side. I trafikken er det alltid rush-tid. Forstadane druknar i fattigdom og søppel. Og så har du Camorraen, den napolitanske mafiaen. Den held byen i eit jerngrep så hardt, at det med jamne mellomrom blir skvist ut blod på brusteinen i dei smale smuga. Innimellom kan ein tenkje at Vesuv si vakt over byen er den til ein lunefull og hemngjerrig gud.

Norske Andreas får kjenne på begge sider av Napoli i *Il Biondo*. Han er komen til byen saman med faren. Faren er arkeolog, og jobbar med utgravningar i Pompeii. Andreas blir på si side kjent med det napolitanske gatelivet. Der forelskar han seg i Elena. Ei forelsking som først fører Andreas inn i det beste Napoli har å by på. Inntil

han møter Elena sin bror. Han får Andreas til å frakte ei pakke for seg. Mot uheyr god betaling. Pengar som Andreas eitterkvart treng meir av, for å kunne gje Elena det ho ønsker seg. Og smekk! Så sit han i Camorraen sitt klister.

Il Biondo er ei bok som også er delt i to. I byrjinga, så er det eitt problem som melder seg: klisjeane. Eg veit ikkje kor mange gonger Andreas blir sitert på at Elena «var det vakreste han hadde sett. Noensinne!». Heldigvis, for boka, blir vi fort ferdig med den delen.

For når Andreas er fanga i Camorraen sitt nett går dette over til å bli ei spenningsbok. Då er det så høg kvalitet på det handlingsdrevne tempoet at eg må tilbake til *I morgon er alt mørkt* for å finne noko liknande. Plotet i den malstrømmen av vald som Andreas då står midt oppe i er svært godt sydd saman. Slutten er ein knyttneve! For Andreas får erfart, så og seie heilt inntil beinpipa si berømte kviskring, at i Napoli, så lever du kvar dag som om den var din siste. Bokstaveleg talt!

Djupvik, Røsland, Mæhle

Grøss og gru-serien

Samlaget 2018
Presentert av Stig Elvis Furset

Det er neppe «breaking news» at eg er sjukeleg svak for skrekk-sjangeren. Så då Samlaget lanserte ein heil serie i vår, så var eg ikkje vond å be. Så her blir det tre bøker i eitt lesejafs. Nam!

Først er det ei glede at Samlaget har fått sving på omslagsdesign. Eg får framleis eit gufs av gru når eg tenkjer på dei kvasi-kunstferdige designa dei har pynta bøkene med. Men endeleg snakkar vi! Mogleg illustratør John Jamtli har leikt seg med «damer-som-står-med-ryggen-til»-trenden, og gitt den eit blodig løft. Det som blir tydeleg etter lesestunda er at omslaga signaliserer kva type monster vi møter. For i alle tre bøkene er det spøkelse som skal gje oss den gode kjensla av å misse nattesøvnen.

I alle tre bøkene er det fortidde hendingar frå fortida som blir avdekt. I *Den tolvtte spelaren* av Tor Arve Røsland dreier det seg om eit rasimerelatert drap. I *Død eller levande* av Lars Mæhle er det ei forsvinningssak med spor tilbake til krigen. I *Den andre søstera* av Laura Djupvik er det også ei forsvinningssak, med forgreiningar inn i familietreet til hovudpersonen. Plotet kan vere inspirert av skrekkfilmen *The Sixth Sense*.

Så til lakmestesten: Er bøkene skumle?

Misser ein nattesøvnen? Så langt i serien er det liten tvil om at Røsland har teke ei solid leiing. Han utnyttar potensialet for blodige detaljar og overraskande sprang i handlinga. Ikkje minst rammehistoria som han legg rundt hovudplotet gir ein uhyggjeleg effekt på slutten. Lars Mæhle klokkar inn til andre plass. Han får pluss for god effektbruk i lydsporet. Men plotet inneheld så mange element at det trugar med å falle saman under si eiga tyngde. Som Upris-anmeldar Petter på Orstad skole har uttrykt det: «En dag kommer en mann, som trenger hjelp til å finne datteren sin (...) Det ender opp med å bli mer innviklet enn han tenkte». Djupvik endar opp med bronzen. Boka er spennande, ja, men blir ikkje skummel nok for meg. Eg trur grunnen er at språket ikkje slår hardt nok. Boka går for stille gjennom dørene, og greier ikkje heilt å fylle dei blodige forventningane som omslaga til serien gir.

Men send for all del ungdommane heim frå biblioteket med heile pakken. Dei kjem ikkje til å sovne.

Johan Egerkrans

Overnaturlige og underjordiske vesener fra folketroen

Oversatt av John Grande
Spartacus 2018
Presentert av Beate Ranhiem

«Jeg så liksom onde øyne blant nettet av tette kratt og hørte iblant bak min rygg små tassende føtter som smatt». Fra *I skogen* av Gustav Fröding.

Mange har nok opplevd å ha følt seg iakttatt ute i naturen eller har tatt seg i å fundere på fenomener som opptrer der. Jeg husker godt at min bestemor, som var født i 1914, var helt sikker på at hun hadde sett en fjøsnisse. Helt bombesikker, var hun. Over hele verden og til alle tider har folk vært overbevist om at vi ikke er alene på jorda. At vi deler den med skapninger med forskjellige navn som kan ta mange skikkelser, og som ble oppfattet som en selvfølgelig del av verden og minnet menneskene på å vise respekt for naturen. *Overnaturlige og underjordiske vesener fra folketroen* er innsamlet, skrevet og illustrert av samme mann. Resultatet er blitt et nordisk oppslagsverk like mye som et slags personlig prosjekt. Innledningsvis i denne boka drar Johan Egerkrans opp de lange linjene og knytter sammen religion, mytologi og folklore. Han starter med en innledning med opprinnelse og beskrivelse, før han beskriver hvordan man kunne beskytte seg mot disse skapningene. Han skriver også om å bli bergtatt, om byttinger, om drager og lyktemenn.

Noen av mine personlige favoritter i denne boka er den gode gamle nordiske nissen og kraken, det gigantiske sjøuhyret vi gjerne finner tegnet inn på gamle kart. Maren er jeg også fascinert av, altså denne skapningen som smyger seg inn om natta, setter seg på folks bryst når de sover og for så å klemme til. Askefrue hadde jeg aldri hørt om før, hun er nok mest kjent i Sverige. Som navnet tilsier, hun bor i en ask, og verdenstreet Yggdrasil er også en ask. Tilfeldig? Neppel!

I denne boka ble jeg minnet om vesener jeg hadde glemt og jeg stiftet bekjentskap med flere jeg aldri hadde hørt om før. Denne boka er en skatt! Og jeg finner det rimelig at alle bibliotek og norske hjem bør skaffe seg minst ett eksemplar.

I fjor kom Johan Egerkrans ut med boka *Norrøne guder* på norsk. Den er også et praktverk og et godt julegavetips nå i desember.

Neil Gaiman & Terry Pratchett

Gode varsler

Oversatt av Stian Omland
Vigmostad & Bjørke 2018
Presentert av Astrid Bonilla

Hva om historien om apokalypsen faktisk er sann, og at den snart vil slå til?

Antikrist er kommet på avveie etter at satanistiske nonner har greid å forbytte ham med en annen baby på sykehuset. Himmelen og helvete bruker 11 år på å forme gutten de tror er Antikrist, mens den virkelige Antikrist vokser opp hos en helt vanlig middelklassefamilie i utkanten av London. I mellomtiden kjører slangen fra Paradiset, demonen Crowley, rundt i en lekker Bentley, og engelen Azirafael reiser rundt med kofferten full av gamle, sjeldne bøker. Men idyllen kan jo selvsagt ikke vare! Ifølge profetien skal Dommedag inntreffe på lørdag ettermiddag, og plutselig er det ikke mange dagene igjen før alt liv på jorda skal ødelegges.

Og hva gjør en demon som i grunnen er mer fornøyd med livet på jorda enn med sjefen, og som bare generelt sett er for Dommedag? Jo, han går selvfølgelig til erkefienden, Azirafael. For etter å ha vært en fiende i 6000 år, har det gjort ham til en slags venn. De to har dessuten hatt en «liten ordening» seg imellom siden 1300-tallet. Den gjør at ingen av dem virkelig vinner eller taper, og at de dermed kan rapportere til sine overordnede om en

særdeles slumotstander som kommer seg unna hver gang. Det er duket for tidenes største snuoperasjon!

Endelig er Neil Gaiman og Terry Pratchetts kultklassiker *Gode varsler* fra 1990 blitt oversatt til norsk! Dette er en ordentlig godbit for ihuga Gaiman og Pratchett-fans. Boka er full av humor, spenning og finurlige historier, men jeg vil påstå at den også er krevende lesning, blant annet på grunn av et temmelig omfattende persongalleri. Det som kanskje gjorde *Gode varsler* mest lesverdig for meg, var Crowley og Azirafael's mange humoristiske observasjoner av menneskehetens styrker og svakheter. Til slutt vil jeg gjerne berømme oversetter Stian Omland, som garantert har sendt forfatterne ublidne tanker opptil flere ganger i prosessen med å få til en oversettelse av en tilnærmet uoversettelig bok. Ja, og så nevner jeg bare at *Gode varsler* også kommer som BBC-serie i 2019, så fantasy-fans kan glede seg.

Amy Giles

Nå er alt

Oversatt av Fartein Døvlé Jonassen
Gyldendal 2018
Presentert av Maria Granly Meldalen

Fra første side i *Nå er alt* av Amy Giles skjønner vi at her har noe gått forferdelig galt. Boka starter med at 17 år gamle Hadley kravler ut av et flyvrak.

Flyet som har styrtet er privatflyet til familien hennes. Mer får vi ikke vite. Ikke hvem andre som var med på flyet, ikke om noen andre enn Hadley har overlevd, ikke hvorfor det skjedde. Resten av boka er hopp mellom tida som ledet opp til flystyrten, og hvordan Hadley har det etterpå.

Når vi blir kjent med Hadley og livet hennes før flystyrten, forstår vi raskt at Hadley har et mål her i livet: å sørge for at faren ikke behandler lillesøsteren på samme måte som han behandler henne. Det betyr at hun alltid må være klar til å oppfylle hans umenneskelige krav på skolen og i sport, og hun må alltid være klar til å ta imot kritikken hans og slagene hans. Alt for at lillesøsteren skal slippe.

Nå er alt er troverdig, sår, og samtidig spennende. Det er troverdig fordi man kan fort kjenne igjen barn som er til for foreldres ambisjoner, foreldre med ekstreme krav, eller foreldre som velger å se vekk når barnet deres har det vondt fordi de har nok med seg selv. Boka minner oss også på at sosial kontroll og vold også skjer i familier som virker veldig vellykkede. Denne boka er sår fordi historien er så troverdig, dette er

skikkelig vond lesning. Boka er også spennende fordi spenningen blir holdt oppe helt til siste slutt med disse hoppene i tid fra før og etter flystyrten, og det er mange spørsmål vi først får svar på helt på slutten: Hvem forårsaket ulykken? Var det med vilje eller et uhell? Hvor er lillesøsteren hennes? Jeg ble mer og mer desperat etter å få svar jo mer jeg leste i boka, for dette er en bok hvor du virkelig ikke aner hva som er rundt neste sving.

Nå er alt passer for de som vil ha dramatik, spenning, og en sår historie med mening. Å lese denne boka er som å høre en melodi hvor skurrende unoter får det til å gå kaldt nedover ryggen på deg, men du vil høre den til siste note allikevel.

John Green

Skilpadder hele veien ned

Oversatt av Stian Omland
Gyldendal 2018
Presentert av Astrid Bonilla

Aza ser på klokka. Den er 12:37, og den monotone ringelyden varsler at det er lunsj.

Hundrevis av stemmer roper om kapp inne i kantina på White River High School, og samtalen blir bare til en eneste støvende lyd. Lysstoffrørene spyr aggressivt, kunstig lys ned over kantinebordene. Aza gjør sitt ytterste for å tvinge ned en sandwich med peanøttsmør og honning, mens hun tenker at hele opplegget med å kverne i stykker dyr og planter og så kjøre dem ned i spiserøret egentlig er ganske ekkelt. Lyden av kakofonien i fordøyelseskanalen er øredøvende, og faktumet at hun er en bakteriekoloni innkapslet i hud gjør at pusten hennes går stadig raskere og håndflatene blir våte av svette. Det er da det går opp for henne at hun egentlig er oppdiktet. At livet hennes er en historie som fortelles om henne, og ikke en hun forteller selv. Hun har trodd at hun er maleren, men så er hun egentlig bare lerretet.

Aza er 16 år gammel og langt over gjennomsnittet opptatt av bakterier og infeksjoner. Til stadighet havner hun i det hun kaller en «tankespiral», som bare blir trangere og trangere jo lenger ned hun synker. Men det betyr absolutt ikke at livet hennes er trist eller håpløst. Aza går på

skolen og gjør ting andre ungdommer gjør. Hun har ei mor som elsker henne og som støtter henne hele veien. Hun går til en terapeut som behandler henne. Og hun har ei livlig bestevenninne som drar henne med seg over alt, og som aksepterer faktumet at Aza av og til forsvinner inn i seg selv. Ja, og så treffer hun igjen Davis da, milliardærsønnen, som hun ble kjent med sommeren for fem år siden.

Kanskje er det uunngåelig å stille seg følgende spørsmål: er John Greens nyeste bok ei terapibok? Vel, kanskje litt, men jeg mener at *Skilpadder hele veien ned* først og fremst er en kjærlighetsroman, som beskriver hvor nydelig og samtidig hvor ufattelig skremmende den første forelskelsen kan være. Både Aza og Davis kjemper med spørsmålene om hva det er som definerer dem, og begge føler seg annerledes og ensomme. Jeg liker måten forfatteren beskriver forholdet mellom de to på innmari godt. Romanen inneholder også en spenningshistorie med et mysterium som skal løses, så her er det noe for enhver smak. Anbefales på det varmeste!

Helene Guåker

Vov-vov-effekten

Gyldendal 2018
Presentert av Beate Ranheim

Alex pleier å si at faren døde i en fjellklatrerulykke. Men, det er jug. Faren døde av en overdose. Han ble hekta på smertestillende etter en ulykke, det er sant. Alle veit det.

Alex og moren bor sammen med fire hunder og de sliter med gjelden. Moren jobber doble skift og gråter seg i søvn. Alex avstår fra fritidsaktiviteter fordi det koster penger. Farens liv i den siste tida før han døde, og hvordan han døde gjør at Alex bærer på skyld og skam. Alex er som en kameleon og har stort sett fått holde på med sitt uten at noen har brydd seg. Men en fredag tar det slutt.

Den fredagen ble Alex plagt av en gjeng på skolen. «Narkisungel!» De hadde det veldig gøy med å få Alex til å sprekke. Situasjonen eskalerte, de slåss, ei rute ble knust og glasskår regnet over dem. Alex var allerede forhånds dømt av rektor. Vi veit jo alle at du har en del sosiale utfordringer, sa hun. Alex ble utvist fra skolen, fikk med brev hjem i sekken og vindusruta må erstattes.

Det skjedde på fredag og Alex har ikke fortalt moren om det. På lørdag går de i parken med hundene som vanlig. Først da de kommer hjem oppdager Alex at de har tatt med feil sekk hjem. I den sekken ligger det 100.000 kroner. Sedler sammenrulla med strikk rundt.

Hvor kommer pengene fra? Kan de beholde dem? Tenk på alt de kan bruke alle de pengene til! Fornuften seirer. Den må leveres til eieren. Alex tar med seg noen av hundene og går tilbake til parken. Men parken er tom og de finner ingen forlatt sekk. Da de kommer hjem står utgangsdøra på vid gap. Det har det vært noen i huset og tatt med seg en hund.

Alex må ordne opp, raskt. Moren må ikke få vite noe. Den kidnappa hunden er syk og trenger medisin. Det blir en kamp mot klokka.

Vov-vov-effekten har driv og trøkk, og tar opp fattigdomsproblematikk, fordommer og andre utfordringer ved dagens samfunn. Dette er ei god bok å anbefale til ungdomsskoleelever. Det er interessant at forfatteren aldri forteller hvilket kjønn Alex har. Jeg lette etter opplysninger om bekledding, utseende og oppførsel som kunne oppklare det, og jeg ser at noen har bestemt seg for at Alex er en gutt. Andre mener Alex er ei jente.

Men, spiller kjønn noen rolle? Nei, og akkurat det var godt.

Øistein Hølleland

Venus-passasjen

Tussilago 2018
Presentert av Astrid Bonilla

Den 8. juni 2004 hadde jeg og de 90 andre som jobbet på stedet jeg hadde sommerjobb på, tatt tidlig lunsj. Kantina, som på en vanlig dag var full av skravlende folk, var helt tom.

Til og med kantinepersonalet hadde forlatt åstedet. Plenen utenfor kantina derimot, var smekkfull av forventningsfulle ansatte. Folk hadde fulgt med på værmeldinga i dagevis. Kom det til å regne? Kom det til å bli overskyet? Heldigvis hadde værgudene hørt alle bønnene. Sola strålte, og det var ikke en sky å se på den knall blå himmelen. Det lå en opprømt, nesten elektrisk stemning over hele området. Vi hadde fått tildelt orkesterplass under det største, sjeldneste og kanskje viktigste himmelfenomenet i vår tid. Sveisebrillene ble sendt rundt mellom oss, vi vendte blikket mot sola, og der kunne vi helt tydelig se at den lille prikken, som var planeten Venus, passerte foran solskiva.

Venus-passasjen er også navnet på Øistein Høllelands drøyt 100 sider lange novellesamling. Jeg må innrømme at da jeg så forsida, tenkte jeg at dette var ei barnebok. Men Biblioteksentralen hadde jo merket den som ei ungdomsbok, og en bibliotekar gir jo bøkene en sjanse, må vite - selv om forventningene ikke alltid er på topp.

Venus-passasjen består av seks noveller

som har det til felles at de handler om kjærlighet. Det var noe vart, filosofisk og kunstnerisk over den første novella som jeg likte. Jeg tror faktisk aldri jeg har sett en sitronsommerfugl vakrere beskrevet. Det er alltid med en viss melankoli jeg gjør meg ferdig med ei novelle. Jeg har blitt kjent med noen fiktive personer over et begrenset antall sider, og så er det plutselig og nådeløst over. Jeg vet at jeg aldri får se dem igjen. Her gjør Øistein Hølleland noe som jeg er ordentlig takknemlig for: Han lar de fiktive personene komme tilbake i ei novelle til!

Forlaget Tussilago skriver bak på boka at *Venus-passasjen* får oss til å tenke stort, og det er jeg i grunnen litt enig i. Novellene spenner vidt i tid og sted. Vi kan lese om det som er nært og velkjent, og om det som er fjernere og mer ukjent. Denne boka gav meg virkelig en god leseropplevelse.

Fredrik Høyer

De voksne

Aschehoug 2018
Presentert av Astrid Bonilla

Det var den sommeren. Den siste normale sommeren. Sommeren som skulle markere et absolutt skille mellom før og nå, uten at noen hadde vært det minste forberedt på det.

Og så, nærmest før man fikk sukk for seg, var høsten der. Realitetene begynte sakte å demre, og det med sjokk og vantro. Dommedag og full unntakstilstand hadde slått til på en gang. Det var første dag på ungdomsskolen.

Eilertsen begynner altså på ungdomsskolen. (Og ja, han blir bare kalt ved etternavn). Overgangen fra barneskolen oppleves som relativt stor, for å si det mildt. De som var kule før, er ikke det lenger. Lekestativer og husker er byttet ut med en stor og øde skolegård. Det skal gis karakterer og anmerkninger, og de som hilste på hverandre før, har tydeligvis slutta med det. Når Eilertsen kikker seg rundt i skolegården, utilpass og malplassert, tenker han at nå gjenstår det i underkant av tusen dager til han er ferdig på ungdomsskolen. Bare litt under tusen dager.

Og som om ikke det var nok: Når bestekompien Edvin endelig dukker opp, prøver han febrilsk å overbevise Eilertsen om at det foregår en verdensomspennende sammensvergelse mot alle barn på jorda! Teorien hans går ut på at «de voksne» i virkeligheten er et virus i men-

neskenes hjerner. De voksne er en sykkelig og utdøende rase som hele tiden må omprogrammere barn til å bli nye voksne. Og ungdomsskolen, er stedet der denne forferdelige hjernevaskingen foregår! Det er bare det at Eilertsen ikke er helt sikker på om han har lyst til å bli med inn i Edvins fantasiverden lenger.

Fredrik Høyer har skrevet sin første ungdomsroman. *De voksne* er en humoristisk fortelling, og når jeg tenker meg om, så er vel det faktisk litt sjeldent når vi snakker om bøker for ungdom. Høyer skildrer overgangsfasen mellom barn og ungdom, og han viser at det kan være store forskjeller i modenhet på elever som skal begynne på ungdomsskolen. Jeg tipper at mange vil kunne kjenne seg igjen i redselen for ikke å skulle passe inn. Eilertsen kommer i hvert fall opp i en kinkig situasjon der han må velge om han skal opprettholde vennskapet med Edvin, eller prøve å få innpass i den kule gjengen. Og da går det kanskje sånn som det må gå.

Denne boka vil jeg anbefale til de yngste ungdommene.

John S. Jamtli

Sabotør

Cappelen Damm 2018
Presentert av Astrid Bonilla

Den 9. april 1940 er tyske krigsfly på vei inn mot Norge. Rundt om i landet sitter folk benket ved radioapparatene og hører at Vidkun Quisling maner nordmenn til samarbeid med okkupasjonsmakten.

Under de nye omstendighetene ser Nasjonal Samling det som sin rett og sin plikt å overta regjeringsmakten for å verne om Norges sikkerhet og selvstendighet. «Enhver embedsmann og andre stats- og kommunale tjenestemenn er forpliktet til å lyde ordre utelukkende fra den nye nasjonale regjering! Enhver avvikelse herfra vil medføre det alvorligste personlige ansvar for vedkommende!»

En av dem som definitivt ikke ville samarbeide er Johan. Etter en mislykket sabotasjeaksjon i 1941, blir den unge nordmannen internert i Falstad fangeleir. Tilværelsen er preget av vold, tortur og hardt arbeid. I fangeleiren blir han kjent med hardhausen Knut, som viser seg å være en viktig mann i Osvald-gruppen. Sammen greier de etter hvert å rømme fra Falstad, og før Johan vet ordet av det, er han involvert i en ytterst farefull katt- og muslek med Gestapo. Og oppdragene står i kø.

John S. Jamtli har laget en tegneserieroman som heter *Sabotør*. Han sier han er inspirert av fransk-belgisk tegneseriestil, og det er det ikke vanskelig å se. Illustra-

sjonene har klare og tiltalende farger, og mange detaljer. Når det gjelder det språklige, har de ulike karakterene fått dialekter, og tekst på tysk blir ikke oversatt. Jeg synes dette er med på å gi teksten et autentisk preg.

Når det er sagt, er det særdeles viktig å legge merke til undertittelen; «*en røverhistorie fra krigsårene*.» For det er nettopp det dette er: en røverhistorie. Jamtli poengterer på første side at han har laget en historie som er inspirert av historiske hendelser og personer. Den er med andre ord ikke sann! Selv om det vil være lite lurt å oppgi *Sabotør* som kilde i en skoleoppgave i historiefaget, ser jeg allikevel ikke bort ifra at den kan være en fin inngang til temaet andre verdenskrig i undervisningen. Uansett, *Sabotør* er en skikkelig spennende og underholdende action-historie av høy kunstnerisk kvalitet. Så løp og les!

Lena Lindahl

Jenta i veggen: i skjul for nazistene

Cappelen Damm 2018
Presentert av Maria Granly Meldalen

Se for deg at du er en norsk, jødisk kvinne som har greid å gå i skjul hos kjæresten din under krigen.

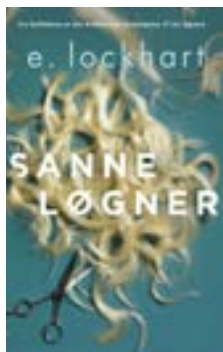
Dere er i ei bygd hvor folk ikke banker på, men går rett inn. Du kan aldri gå ut, må aldri bli sett i vinduet. Du og kjæresten drikker alltid av en kopp og spiser alltid av en tallerken, så dere ikke skal glemme å rydde noe vekk hvis folk kommer. Når det kommer folk må du gjemme deg i et lite rom i veggen som er helt lufttett. Lufttett så hunder ikke skal kunne lukte deg. Lufttett så du besvimer hvis du er der inne for lenge.

Dette var hverdagen til Betzy Rosenberg og kjæresten hennes i mange år under den tyske okkupasjonen. Skjebnen til Betzy og familien hennes under krigen er emne for sakprosaboka *Jenta i veggen* av Lena Lindahl. Det var tilfældigheter som gjorde at Betzy Rosenberg fikk mulighet til å gå i skjul når resten av familien hennes ble deportert. Beskrivelsen av hvordan Betzy og kjæresten hennes levde da han skjulte henne gjorde sterkt inntrykk. Jeg synes også det var veldig interessant å lære om norske jøder. Her får vi vite om hverdagen til en vanlig jødisk familie før krigen, og ikke minst: skjebnen deres under krigen. Det jeg har lært om krigen før har vært om gode nordmenn og heltmodig motstandskamp,

veldig lite om norske jøder.

Det er et par ting jeg har å pirke på med boka. Forsiden blir litt for sentimental for meg. Dette er en bok som er trist nok i seg selv, vi trenger ikke å bli manipulert til å bli triste. En annen ting er at jeg synes tittelen *Jenta i veggen* er misvisende fordi Betzy var en voksen kvinne på 23 år da hun måtte gå i skjul. Det siste jeg har å utsette på boka er at språket kan bli litt gammelmodig noen ganger, noe som kan gjøre ungdom litt fremmede for teksten.

Men alt i alt er dette en god og grundig sakprosabok, som er vanskelig å lese uten å bli berørt. Lena Lindahl har virkelig skrevet en medrivende og tankevekkende bok. Jeg vil faktisk si at historien til Betzy burde bli obligatorisk stoff på ungdomsskolen.

E. Lockhart

Sanne løgner

Oversatt av Hege Mehren
Fontini 2018
Presentert av Stig Elvis Furset

Ei som med suveren hand navigerte ein upåliteleg forteljar var den amerikanske forfatterinna E. Lockhart med *Vi var løgnere* i 2015. Den blei ein kulthit blant lesarane.

Ho er tilbake med meir løgn. *Sanne løgner* er den smarte tittelen omsetjar Hege Mehren har gitt boka. På engelsk heiter boka «Genuine Fraud». «Fraud» tyder at nokon lurar andre til å tru at dei er nokon dei ikkje er.

Denne nokon i *Sanne løgner* heiter Jule. Ho er foreldrelaus. Ho blei adoptert av ei mystisk dame, som sendte henne på ein privat spesialskule. Der lærte ho overvakings-teknikk, turn, språk, litteratur, kampsport, våpen og jus. Dette er historia Jule liker best om seg sjølv.

Den ho ikkje likar, er at ho er ei grå, fattig jente med brei sørstatsdialekt, og ein sosial desperasjon som skyver folk vekk. Ein fyr seier til henne: «Akkurat nå er du bare treningsbukse, joggesko og billig hårsveis». Denne historia er mest sann.

Men ei sanning er også at Jule har ei indre drivkraft. Ho har ein lengt etter å vere blant dei rike og vakre. Dei som i feriar kan velgje om dei drar til Marthas Vineyard eller Puerto Rico. Som Imogen. Jenta som Jule

kastar sitt grådige blikk på. Jenta som Jule studerer i det skjulte. Jenta som ho satsar alt på å bli bestevennina til. Jenta som Jule dreper, og tar identiteten til.

Eg spoiler ikkje. Lockhart har skapt sin eigen Stuart Ripley. Ho fortel ope i etterordet at ho står i gjeld til Patricia Highsmith sin psykopat. Men kunststykket til Lockhart er forteljeteknikken. Klassereisa til Jule blir fortalt baklengs. Vi startar med nest siste kapitlet i boka. Så lesar vi oss nedover til første kapittel, og får siste kapittel til slutt. Det er svært underholdande. Å lese denne boka er som å vere på trylleshov. Du prøver å gjennomskue det som skjer. Du trur du har greidd det. Men, så kjem det eit nytt kapittel.

Og identitetstjuveriet? Eg nærles boka sakte. Eg spør meg: Er det Jule som stjeler identiteten til Imogen? Eller er det Imogen som stjeler identiteten til Jule? Eg diskuterte boka med kona mi. Ho meiner svaret ligg i dagen. Men ho er jo smartare enn meg.

Mina Lystad

Nørd

Aschehoug 2018
Presentert av Birger Brynildsen

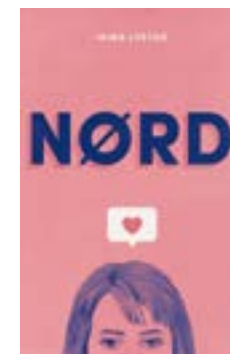
Ting jeg er mest nervøs for ved ungdomsskolen: å ikke komme i klasse med Espen, å komme i klasse med Heddy.

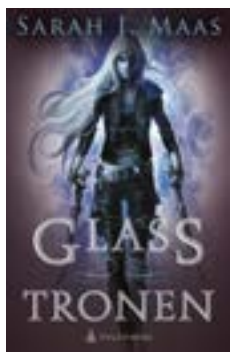
Nå er Marie begynt på ungdomsskolen, og det gikk som hun fryktet. Klassen skal starte med et prosjekt, alle skal bli noe på internett og få følgere på en blogg de lager. Det er ikke rettferdig. Heddy har jo allerede drøsevis av følgere og alle vil være bestevenn med henne. Marie har bare Espen, det har bare vært de to gjennom hele barneskolen. Espen hjelper Marie med hva slags blogg hun kan lage, #nørd. Marie filmer ting hun ikke kan, som å danse, sminke seg, lage frisyre hvor hun svir av seg deler av håret. Hun blir øyeblikkelig en hit, alle synes hun er hysterisk morsom og nå vil flere bli venn med henne.

Nørd handler om vennskap, om å være utenfor, forelskelse, om sosiale medier, nettvett, om å utlevere seg selv, om svik, gruppepress, jenters form for mobbing og sosiale makt og om å stå opp for seg selv og si det som må sies. Jeg likte veldig godt at ungdommene i boka føles som ungdommer jeg møter, det gjorde at boka følte ekte. Boka bygger seg jevnt opp mot et klimaks, og den grep meg så jeg slet med å legge den fra meg. Den får så godt

frem hvor slø noen er, og hvor lett det er å si noe en aldri skulle sagt.

Dette er en knallbra bok etter min mening, og jeg vil anbefale boka til alle fra 7. klasse og oppover.

Sarah J. Maas

Glasstronen

Oversatt av Hann Hay Sætre
Gyldendal 2018
Presentert av Birger Brynildsen

Celaena, verdens mest berømte snikmorder har overlevd ett år med slavearbeid på de dødelige saltgruvene i Endovier.

Prins Dorian kommer og henter henne for at hun skal være hans kandidat til å bli kongens forkjemper. Hun reiser med Dorian og gardekapteinen Chaol til maktens sentrum, Riftholm og glassslottet og konkurransen som går på liv og død. Celaena, medtatt og svak etter livet som slave, må trenes opp og late som om hun er en hoffdame samtidig som noe mystisk foregår. Kandidatene blir myrdet på grusomt vis en etter en. Hvem gjør dette, og hva betyr tegnene rundt likene og hvorfor havner de under hennes seing?

Boka er en fantasyroman, men den bryter litt med genren ved at nærmest hele handlingen er på glass-slottet, det er ingen episk reise. Det er mer som et prinsesse-eventyr der askepott er like tøff som Eowyn fra *Ringenes herre*. Det er også fint for Celaena, for hun har to store lidenskaper, nemlig kjoler og bøker og det har man nok av i glass-slottet. Det kan være det blir litt mye kjolebeskrivelser og lange tankerekker for noen lesere. Men her møter vi en rappkjef-tet, viljesterk, selvsikker og frekk tenår-ing. Hun er verdens dyktigste snikmorder, og

dyktig er hun virkelig, men drepe, det gjør hun ikke her. Hun har endret seg, det er mer ved henne enn vi tror. Det viser seg også fort at Dorian og Chaol blir mer og mer interessert i henne. Her bygger det seg opp til trekantdrama.

Jeg likte delene med konkurransen, trenin-gen og mordmysteriet, og jeg vil anbefale boka til ungdom som likte *Utvelgelsen* av Kiara Cass. Det er sju utgivelser på engelsk til nå, så det er gode muligheter for flere bøker.

Torbjørn Moen

Recover

Omnipax 2018
Presentert av Stig Elvis Furset

Det skal handle om kjærleikens vesen. Eg vil påstå at det er flest jenter som slår opp. Jenter er privilegerte, i at dei kan stille større krav til kjæras-tene sine. Særleg i ungdomsåra.

Det er ingen som forventar at gutar skal forelske seg i ei ny annakvar veke. Det er ingen som forventar at gutar skal avstandsforelske seg massivt i til dømes Ariane Grande. Men for jenter er dette annleis. Der er det jo heilt greitt å forelske seg i Eddie Redmayne. Benedict Cumberbatch har sågar sine eigne «Cumberbitches».

Og jenter kan også snakke om forelskingane sine. Med andre jenter. Finne felles forståing og støtte i terapeutiske samtalar om kjærleiken. Dette kan ikkje gutar. Trudde eg. Inntil eg ein dag i haust overhørte ein samtale mellom to gutar. Dei var i 17-18-årsalderen. Den eine guten skulle sende ei viktig melding til ei jente, som han var forelska i. Meldinga var avgjerande for korleis dette kom til å gå. Den forelska guten kan ikkje ha vore heilt stø i stovekontrollen, for kvalitetskontrollen frå kompisen var: «Du kan ikke skrive «hva musikk liker du?». Du må skrive «hva slags?». Og så: «Med G, ikke K, da. Herregud, hvis du ikke skriver riktig tror hun du er idiot!». Gutar som hjalp kvarandre i kjærleiken! Endelig, liksom!

Både det å bli dumpa av ei jente, og det å få hjelp til å handtere forelsking, handlar Torbjørn Moens *Recover* om. Vi møter Josse. Han har vore i ein himmel kor den mentale sjampanjen har holdt festen i gang. Han har vore saman med Linda Røyse. Men så har paradiset og festen teke slutt. Utan eitt einaste forhåndsvarsel, for Josse, så har Linda Røyse slått opp. Og funne seg ny kjæraste: «Den videregående dusten», som Josse karakteriserer han. Og Josse søkk ned i nattsvart kjærleikssorg. Når han er på besøk hos den litt perifære kompisen Truls, så bryt han brått saman i gråt. Men Truls reagerer ikkje med å bli flau på Josse sine vegne. Han går vitenskapeleg til verks, og finn eit slags 12-stepsprogram for kurering av kjærleikssorg. På nettet. Og då er vi i gang.

Recover er ei sorgmunter bok. Lett å lese, og lett å like. Litt som ei romantisk komedie. At det er humor, og med gutar, gjer det også til ei original bok.

Lise Myhre

Drømmesvart

Gyldendal 2018
Presentert av Maria Granly Meldalen

På jenterommet hjemme hos mamma og pappa er det mye jeg fint kunne ha kastet, men jeg kunne aldri kvittet meg med de mange stablene med Nemi-blader.

Denne dama i svart-hvitt og tusen nyanser fulgte meg gjennom hele ungdomsskolen og videregående. Det var i Nemi-bladene jeg ble introdusert for noe selv en lesehest som meg aldri hadde brydd seg noe særlig om, nemlig poesi. For med Lise Myhres tegnede utgaver av dikt møtte jeg for første gang i mitt liv dikt som faktisk berørte meg. Som hemmelige agenter lurte disse diktene innimellom de morsomme serie-stripene, huket meg fast, og slapp aldri taket. Det er rett og slett Lise Myhres skyld at jeg så meg nødt til å skaffe meg André Bjerkes samlede dikt som 14-åring, eller at jeg i det hele tatt fant det bryet verdt med å forsøke å lese andre diktere.

Det er jo alltid farlig når vi voksne mener at ungdommen skal lese noe fordi vi voksne har et nostalgisk forhold til det, men her er jeg så naiv at jeg prøver meg allikevel. For med *Drømmesvart* har jeg blitt transportert tilbake til den 14 år gamle jenta jeg var og et jenterom hvor stjernehimmelen plutselig åpnet seg.

I *Drømmesvart* har Lise Myhre samlet man-

ge av disse illustrerte diktene som tidligere bare var spredt rundt i ulike Nemi-blader. Dette her er virkelig en gavepakke til lærere og andre som vil vise hvilken magi som kan oppstå når to kunstformer møtes, som tegneserier og poesi. Men det er først og fremst en gavepakke til et søkende, ungt menneske som trenger et stjernedryss i drømmesvart.

Annette Münch

Dropout

Aschehoug 2018
Presentert av Astrid Bonilla

Det er blitt kveld, og Madelene og Katia øver fremdeles i musikkrommet på skolen.

Madelene synger med den kraftige, hese stemmen som er så karakteristisk for henne. Katia følger opp med fete gitarriff. Sangen må sitte nå! Den store drømmen skal nemlig snart gå i oppfyllelse! Om to dager skal jentene opptre på en scene i New York, og der kommer de forhåpentligvis til å få sitt livs store gjennombrudd. Verden forsvinner rundt Katia, og hun suges inn i musikken. Det er en sterkt berusende følelse. Men Madelene haler henne brått tilbake til virkeligheten. «Hva med en pause?» Spør hun. «Vi har øvd i en time nå.» Katia insisterer på at de bør øve igjennom én gang til, men Madelene har allerede dratt frem mobilen. «Photo shoot!» roper hun irriterende muntert, og begynner å ta bilder til den ultrapopulære bloggen sin.

Like etter hører jentene en uventet lyd like utenfor musikkrommet. De snur seg. En ukjent skikkelse fyller plutselig døråpningen. To øyne ser mot dem gjennom runde hull i en mørk finlandshette. Personen har militærbukse, svart hettegenser og kraftige boots. Og så dukker det opp to skikkelser til.

Annette Münch er ute med en ny spenningsroman! Tre gutter bryter seg inn på

skolen, og har planer om å sprengre den i fillebiter. At det skulle være noen andre i bygget, var derimot ikke en del av planen, og aksjonen utarter seg til et gisseldrama. Madelene får lynraskt lagt ut en melding på bloggen sin; saken spres som ild i tørt gress på nettet og snart er også beredskapstroppen på vei fra Oslo. Situasjonen snus på hodet, og plutselig er alle fem i fare.

Dette er en av de mest klaustrofobiske bøkene jeg har lest på lenge. Situasjonen er mildt sagt uoversiktlig. Frustrasjon og aggressivitet blandes sammen til en skummel cocktail. Håp og håpløshet veksler i løpet av sekunder. Historien drives mye frem av dialog mellom gislene og gisseltakerne, og leseren får gradvis større innblikk i motivene bak aksjonen. «Vi gjør det for alle taperne», sier de.

Dropout er definitivt ei bok med tema som egner seg for samtaler, men boka kan også trygt anbefales til lesere som bare vil ha ei skikkelig spennende bok som de ikke vil greie å legge fra seg.

Lars Mæhle

Andromeda

Samlaget 2018
Presentert av Birger Brynildsen

Dere vet det skjer, gjenger som møtes for å slåss, blind vold og filming av vold, overgrep. Noen bøker må handle om det uansett hvor ubehagelig det er.

Simon, 16 år har vært med i gjenger og slagsmål i Oslo og blitt tatt for det. Nå har han fått en siste sjanse hos sin tredje fosterfamilie i en liten bygd på Vestlandet. Han regner ikke med at det skal by på problemer. Han vil bare komme seg gjennom siste året på ungdomsskolen, men alt er ikke som det skal være i denne lille bygda. Tre gutter i klassen hans, Sindre, William og Samuel er i trøbbel. Det kjenner Simon igjen med en gang. De driver med maktspill, mobbing, trakassering og vold. Simon må passe seg for ikke å havne i trøbbel igjen.

Boka starter fengende og oppslukende, og det er nerven og tempoet som fungerer så bra. Mæhle kaster ikke bort tid på overflødige beskrivelser eller gjentagelser, det er historien som er viktigst. Likevel er det lett å leve seg inn i og se for seg. I ettertid føles det nesten like visuelt som å ha sett en film. Spenningen i boka bæres av møtene med Kaja, naboenta, og hva de tre mobberne skal gjøre, hva slags kvalm de skal finne på. Jeg tenkte at nå har de gått for langt, men det blir verre og verre helt til Simon ikke kan holde seg under

radaren lenger.

Jeg liker denne boka, for hvem er disse folkene som gjør slikt, hvorfor gjør de det? Det er fascinerende å lese om de tette møtene, om ofrene og utøverne og det får oss til å tenke hva ville jeg gjort, hva burde jeg gjøre, er jeg forberedt om noe slikt skjer? Det kan være skrevet lignende bøker, men ungdomslitteratur er ferskvare og vi trenger denne. Jeg anbefaler *Andromeda* for elever fra 8. trinn og oppover.

Kathrine Nedrejord

Slepp meg

Aschehoug 2018
Presentert av Beate Ranheim

Det begynner med et øyeblikk som du seinere forstår at skal forandre alt. Det som skal endre alt, velte livet ditt overende, er dette mennesket. Alt herfra og utover skal endre seg.

Dette tenker Anna etter første møte med Samuel.
Hun får helt rett.

Anna og Amanda har vært bestevenninner siden Amanda bestemte det i barnehagen. Nå går de på ungdomsskolen. Amanda er «hun pene». Amanda pleier å si: «Jeg synes du er pen, kjempepen, faktisk. Men folk i Norge er så teite. De foretrekker blondiner, slett hår og sånn. Ja, du ser jo det. Guttene henger jo rundt meg som om jeg var magisk eller noe.» Og så pleier hun å le.

Jentene er svært forskjellige. Anna leser og lever seg inn i bøkene, der det er trygt og godt. Amanda liker å gå på fest, hun søker rampelyset og oppmerksomheten. Hver dag velger Amanda henne, selv om hun så lett kunne velge noen andre. Så hun har latt Amanda bestemme, presse, utfordre og straffe for så å gjøre det godt igjen. Hun vet at når Amanda legger armen rundt noen, hvisker dem hemmeligheter i øret og overser Anna, så er det for å gi henne en lærepeng. Anna kan reglene. Når

Samuel utfordrer henne på det, blir hun mer oppmerksom på spillet og forsøker å fri seg fra Amandas grep.

Men det går ikke Amanda med på, hun bruker alle skitne triks hun har når hun forstår hvor det bærer. Hun er manipulerende, ondskapsfull og vil ødelegge Anna.

Dette er en god bok. Tematikken er velkjent, jeg synes likevel at hun tilfører noe med denne romanen. Hun forteller historien overbevisende med gode beskrivelser av forholdene mellom karakterene. Jeg liker måten hun beskriver Annas utvikling og erkjennelse. Jeg liker at det ikke ender med at alle klemmer og blir venner.

Jeg har vært inne på Uprisens sider for å se hva ungdommen selv mener. Og vi er rørende enig. Vi liker denne boka!

Men husk: når du leser denne boka - det synes jeg du bør - så lager du en feit strek der det står at Neil Gaiman har skrevet *The hitchhikers guide to the Galaxy*. For vi vet jo hvem som har skrevet den?

Louise O'Neill

Hun ba om det

Oversatt av Line Almhjell
Kagge 2018
Presentert av Beate Ranheim

Hun ba om det er kanskje - nei, er helt sikkert - den boka som har gjort størst inntrykk på meg i år. Og ja, jeg blei forbanna!

Jeg satt igjen med et stort ubehag og det meldte seg allerede etter noen få sider. Ville jeg helst sluppet å lese den? Nei, boka er for viktig.

Louise O'Neill er irsk og handlingen i boka er lagt til Irland, men historien er universell og dessverre er temaet svært aktuelt.

Det er Emma som forteller sin historie. Hun veksler mellom det som skjedde i fjor og det som skjer i år. I fjor var Emma atten år og så seg selv som sterk, fri og voksen. Hun var pen, det visste hun godt. Hun var populær, beundret av venninnene og var godt likt av folk i landsbyen.

Emma vil bli beundret, elsket og sett. For å oppnå det gikk hun langt. Hun la seg etter gutter, som venninnenes kjærestere. Hun gjorde det ikke fordi hun var forelska, men fordi hun kunne. Hun stjal, men bare småting. En parfymeflaske eller et par solbriller. De som ble frastjålet noe kunne på en måte takke seg selv. De burde passet bedre på. Dessuten kunne de kjøpe 20 nye parfymes eller solbriller uten problemer. Emma var rett og slett ei ganske usympatisk jente. I fjor gikk hun på den festen som

endret alt! Iført den korteste kjolen, åpenlyst flørtende med stjerna på fotballaget, hun tok en pille som han ga henne og de havnet inne på et soverom. Deretter husker hun bare bruddstykker av det som skjedde. Morgenen etter blir hun funnet på trappa hjemme av foreldrene sine. Hun har ingen anelse om hvordan hun havnet der. Så begynte meldingene å renne inn på mobilen hennes og hun, og alle andre, kunne se hva som skjedde den natta. Flere av gutta fra fotballaget var inne på soverommet og de filmet alt. Filmene blir delt og kommentert, igjen og igjen. Alle har sett dem. Faren, rektor, nabolaget, hele Irland. Og spørsmålet er: Ba hun om det? Det var i fjor - i år handler det om retts sak, mediedekning, splid i familien, i nabolaget og i nasjonen. Emma slites mellom skyld og skam. Hun tror det selv, at hun fikk som fortjent.

Jeg tror jeg avslutter der jeg starta, denne boka er ubehagelig og viktig, og utfordrer leseren.

Linn Skåber

Til ungdommen

Pitch 2018
Presentert av Birger Brynildsen

Til ungdommen er en samling monologer basert på intervjuer Linn Skåber har gjort med ungdom.

Det er 31 monologer, noen i form som dikt, andre som lengre monologer. Vi er innom mange temaer i denne boka, som barnslige leker man vet man må slutte med, kviser, død, forelskelse, venner, overbeskyttelse, skilsmisser, nye foreldre, katastrofalt feil ting å si, når jentene plutselig har blitt større, savn etter sommeren, trangen til å gå ut på eventyr i natten, fest og gutter, å vite hva som er riktig men gjøre feil, fordommer og rasisme, om å oppdage begjær, romper, om å leve, om å være ungdom.

Noe som gledet meg var at dette er nok den boka jeg har lest som har føltes mest gjenkjennelig med ungdomstiden. Den er en fryd å lese med nydelige illustrasjoner av Lisa Aisato. Sidene flyr av gårde med tekster å kjenne seg igjen i. Ingen har lik ungdomstid og her er det noe alle kan kjenne seg igjen i, lite eller mye. Det er poetisk og nydelig, sårt og sterkt, og når slutten kommer er den så stilig. Det er korte tekster om hvordan monologene blir oppfylt i drømmene.

Jeg vil anbefale *Til ungdommen* til alle som er ungdom uansett alder, eller som trenger å friske litt opp i ungdomstiden.

Maggie Stiefvater

Profetien (Ravnekretsen 1)

Oversatt av Hilde Lyng
Vigmostad & Bjørke 2018
Presentert av Stig Elvis Furset

I Storbritannia på 1600-1800-tallet, så var St. Markus-kvelden 25. april ein spesiell dato. Dei med overnaturlige evner kunne stå framfor ei kyrkje, og sjå kven som skulle døy det komande året.

Viss du var ung jente kunne du også på denne kvelden sjå ansiktet til den som skulle bli mannen din.

For Blue er denne gløymte tradisjonen levande. Kwart år har ho befunne seg ved ei kyrkjeruin på St. Markus-kvelden. Saman med mora. Mora kan sjå desse komande døde. Blue sitt oppdrag har vore å notere ned navna på dei mora ser. Blue er den einaste kvinna i familien som ikkje har overnaturlige evner. Resten, mora og ei handfull med tanter, spår i tarotkort, hender og teblad. Dei tolkar draumar. Dei spår kvarandre. Når Blue er subjektet for spådommane, kjem dei fram til same resultat: Viss Blue kysser sin livs store kjærleik, så kjem han til å døy.

Som sagt, som sett! Det året Blue er sytten år, skjer det. På St. Markus-kvelden. Ved kyrkjeruinen. Denne kvelden er det ei ånd på likvegen, som den blir kaldt, som mora ikkje får tak på kven er. Men Blue ser han. Og ser at det er ein ung gut med skuleuniform frå gutecollegeet Aglionby. Då ho tek borti han kjenner ho kulde, og handa hennar glir gjennom kroppen hans. Då ho spør kva han

heiter, kjem det: «Gansey». Så fell han om framfor henne. Og mora seier: «Det er kun to grunnar til ein ikkje-sjåar ser ei ånd på St. Markus-kvelden. Enten er du den store kjærleiken hans, eller så har du drepe han».

Dette høyrer «cheesy» ut. Eit skjebnebestemt Twilight-landskap, kor Blue utan eigenvilje kjem til å vere prisgitt spådommen? Vel, ikkje heilt. Det er svært lite av denne typen romantikk i boka. Men vi får ein heil masse andre ting. I totalsjangeren fantasy heng alt saman med alt. Fortid, spådd framtid, spøkelse, jakta på levningane etter ein mytisk konge, ein forhekka skog, ei gammal mordgåte ... eg er imponert over alt Stiefvater har fått plass til.

Totalt er det fire bøker. Serien har skapt fandomsfurore internasjonalt. Så det er stor sjans for at lesarane som likar å lese engelsk allereie har lese bøkene. Men ein tv-serie er på veg. Når den tid kjem, så vil Hilde Lyng si omsetting ganske sikkert gje den eit ekstra løft.

Arne Svingen

Midt i svevet

Gyldendal 2018
Presentert av Stig Elvis Furset

Viss det fantest ein konkurranse om kva bøker som startar mest dramatisk, så trur eg at Arne Svingens *Midt i svevet* ville gjort det skarpt.

Det er midt på natta. Didrik har bråvakna av høge stemmer frå underetasjen. Den eine er faren sin, som har ein framand klang. Den andre er mora si. Didrik kan høyre at ho ber nokon om å slutte. Den tredje er veslesøstera, som bryt inn med korte hikstehyl. Den fjerde er ei framand mannstemme fylt med sinne. Didrik dreg dyna vekk. Set føtene forsiktig på golvet. Så høyrer han faren skrike. Det er ein lyd han aldri har høyrte. Den framande stemma brøler. Didrik listar seg ut i gangen. Inn på foreldra sitt soverom. Opnar skapdøra. Tar ned ein boks frå hylla. Opnar. Tek ut revolveren som ligg der. Finn kuler. Ladar. Går ut. Og listar seg ned trappa. Spenning frå første side? Javisst. Men viss ein trur at dette er ein spenningsroman, så er ein ført ut på ville vegar. For vi forstår fort kva som er på gang: Faren er yrkeskriminell. Den framande stemma er ein torpedo. Då Didrik går inn i stova, med revolveren heva, fyrer torpedoen av mot Didrik, faren greier å kaste seg inn i skotlinja, og Didrik skyter torpedoen. To døde. Didrik er blitt drapsmann. Tretten år gammal.

Det er handteringa av dette traumet som er romanen sin handlingsmotor. Og då blir det eit litt anna tempo i forteljinga enn det den spenningsøkjande lesaren kanskje er klar for. Men viss ein greier å snu leseforventningane, så er dette ei glimrande skildring av einsemd og framandgjering. Didrik har ikkje mange å støtte seg til. Kompisen Joakim er ein. Med si sære interesse for geriljabroderi står han for ein utanforskap som er kobla med sjølvtilitt. Skildringa av venskapen dei imellom er ei av årets beste guteskildringar.

Og så har vi bestefaren. Javisst er han ein ustabil drukkenbolt. Men han er den einaste vaksne som snakkar ærleg med Didrik. Saman gjennomskuar dei det velmeinte terapeutiske hykleriet som han blir møtt med blant anna på skulen. I gravferda til faren seier han til Didrik at dei no befinner seg på botnen. I denne boka er det der Didrik finn vegen ut. Sjølv om den heiter *Midt i svevet*.

Laini Taylor

Den ukjente drømmeren, del 1

Oversatt av Line Almhjell
Gyldendal 2018
Presentert av Maria Granly Meldalen

Den ukjente drømmeren er et fyrverkeri av en fantasybok! Da jeg leste den var det som om det slo gnister ut av boka.

Det starter allerede på første side, for denne boka har en perfekt åpning for fantasyelskere. Da jeg holdt på å lese denne boka gikk jeg rundt og hadde høytlesning av prologen for alle rundt meg, uansett om de ville høre eller ikke. Jeg greide rett og slett ikke å styre meg.

Den ukjente drømmeren har alt man kan ønske seg: myteomspunne byer, guder og gudedreper, arrogante alkymister, og i midten av alt dette: den foreldreløse, fattige og ekstremt vitebegjærlige juniorbibliotekaren Lazlo. For helt siden Lazlo var barn har han elsket byen Jammer, en sagnomstust by på den andre siden av verden, som han dedikerer all ledig tid til å lære mest mulig om. Når Lazlo plutselig får sjansen til å dra til byen i hans drømmer, griper han sjansen med nebb og klør. For en gruppe med krigere fra Jammer har reist ut i verden for å skaffe hjelp til et enormt problem. Men hvordan kan en fattig juniorbibliotekar være til noen hjelp?

I tillegg til et skikkelig eventyr av en historie er det også en ganske kompleks konflikt i denne boka. Vi får begge sider av konflikten presentert, og vi får en forståel-

se og sympati for begge sider. Da jeg leste den fikk jeg assosiasjoner til Israel-Palestina-konflikten. Denne komplekse etikken gjør at boka blir hevet enda noen hakk for meg.

Jeg har en ting å utsette på denne boka: Det som er første bok på engelsk har av en eller annen mystisk grunn blitt delt opp i to på norsk. Dette skaper bare forvirring, og jeg kunne veldig fint vært det foruten. Men alt i alt er det ikke tvil i min sjel: Dette er den beste boka jeg har lest i år, uansett sjanger! *Den ukjente drømmeren* passer for alle fantasyelskere som både vil ha en god historie og noen skikkelig etiske problemstillinger å tygge på.

Liv Marit Weberg

Påstander om meg i tilfeldig rekkefølge

Aschehoug 2018
Presentert av Beate Ranheim

Da jeg begynte å lese denne nye romanen - da lo jeg høyt. Jeg lo høyt og lenge. Og det skjer sjelden når jeg leser en bok.

Jeg var ikke så begeistra for de to første bøkene, jeg tror det er fordi hovedpersonen har lite driv. Hovedpersonen i denne romanen er en helt annen type enn henne Liv Marit har skrevet om før. Weifa er student og historien begynner med at hun går på et politisk møte. Der treffer hun Hanne fra gjengen hun ble kjent med sommeren før 10. klasse.

Sitat: Så gikk jeg ut derfra, og jeg kunne høre at noen sa: "Kjenner du henne?" Og Hanne sa: "Vi var i samme gjeng..."
Jeg skjønnte at de kom til å snakke om meg, og jeg var like ved å snu og gå tilbake, for jeg visste hva Hanne kom til å si. Folk har alltid kritisert meg, og de har alltid gjort det rett i trynet mitt, og det har alltid vært godt ment. De er nemlig helt sikre på at jeg må bli annerledes, og at de gjør meg en tjeneste hvis de sier akkurat hva de mener om meg. Hvis jeg blir annerledes, kan jeg være en del av fellesskapet, jeg også. For når folk lager seg fellesskap, klarer de faen meg aldri å gjøre det uten å samtidig lage seg en masse regler. Og de som ikke følger reglene, faller ut av fellesskapet. Og

de som sitter igjen, synes det er så utrolig trist at noen faller ut.

Hanne og gjengen er intet unntak. Hvert kapittel i boka er en påstand om Weifa som venninnene har kommet med. Påstander som Weifa bekrefter eller avkrefter. Det er sabla moro, men også provoserende å se gjengmentaliteten og dens regler. Weifa går i utakt, gir motstand og vil ikke innordne seg eller gå på kompromiss med hva hun føler og mener.

Jeg kjenner meg igjen i Weifa, men noen ganger skjønner jeg henne ikke i det hele tatt. Ett par ganger har jeg tatt meg i å lure på om Liv Marits mamma, som er en kollega av meg, har fortalt henne om mine særegenheter. Hehe!

Weifa er et forfriskende bekjentskap. Jeg liker omslaget svært godt og synes tittelen er fantastisk. Jeg tror noen lesere på slutten av ungdomsskolen og på videregående vil like denne boka svært godt.

NOTATER

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

NOTATER

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Buskerud fylkesbibliotek

Grønland 58

3045 DRAMMEN

www.buskerud.fylkesbibl.no